

РЕШЕНИЕ

№ 63

гр. гр. Димитровград, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ДИМИТРОВГРАД в публично заседание на двадесет и трети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Андрей Г. Андреев

при участието на секретаря Т. Г. Д.
като разгледа докладваното от Андрей Г. Андреев Гражданско дело № 20215610101148 по описа за 2021 година

Предявен е иск с правно основание чл.422, ал.1 вр. 415, ал.1 ГПК вр. чл.79, ал.1 ЗЗД.

ИЩЕЦЪТ – „БАНКА ДСК“ ЕАД – София твърди, че с М.П. И.а на 28.08.2008 г. бил сключен Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит при кредитен лимит от 1000 лева, който бил усвоен изцяло чрез предоставената кредитна карта. Кредитополучателят е починала, като нейн наследник се явявал ответника Т. И. Т., като същият с Договор за заместване в дълг от 19.04.2018 г. заместил в дълга кредитополучателя. След поемане на задължението същият преустановил плащанията по договора, като не е погасил минималните суми за револвиране в периода от 20.08.2017 г. до 20.01.2018 г. - на посочени дати и суми. С оглед на това банката изпратила нотариална покана, с която уведомила длъжника, че поради неиздължаване на кредита, същият е обявен за предсрочно изискуем, на основание чл.18.2 и чл.19.1 от Общите условия към договора за кредит. Било подадено заявление по чл.417 ГПК против длъжника и образувано ч.гр.д. № 1554/2019 г. по описа на съда и срещу длъжника била издадена заповед за изпълнение и изпълнителен лист за посочени суми, като в образуваното изпълнително производство, като книжата били връчени на ответника при условията на чл.47, ал.5 ГПК. Моли за установяване съществуване на вземането за сумите: 480,62 лева – главница, 491,25 лева – договорна лихва от 20.08.2017 г. до 09.08.2019 г., 4,53 лева – обезщетение за забава за периода от 09.08.2019 г. до 11.09.2019 г., 109 лева дължими такси е несъдебни разноски, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 12.09.2019 г. до изплащането ѝ. В случай, че съдът не приеме настъпилата предсрочна изискуемост при условията на евентуалност моли за осъждане на ответника да заплати същите суми. Претендира

деловодни разноси.

ОТВЕТНИКЪТ - Т. И. Т. от с.Радиево, общ.Димитровград призован при условията на чл.47, ал.5 ГПК. Назначеният особен представител на ответника на основание чл.47, ал.6 ГПК подава отговор и оспорва изцяло исковата претенция по основание и размер. Счита, че не е настъпила предсрочна изискуемост на кредита и не е налице виновно неизпълнение. Оспорва наличието на валидно уведомяване на ответника за предсрочната изискуемост. Прави възражение за изтекла погасителна давност за вземанията за главница за периода 2017 и 2018 г., тъй като се касаело за периодично задължение. Обезщетението за забава също било погасено по давност за периода 2017 и 2018 г. Моли за отхвърляне на иска.

Съдът, като взе предвид събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, приема за установено следното:

На 28.08.2008 г. ищцовото дружество - „Банка ДСК” ЕАД гр.София предоставя по силата на сключен Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит на физически лица на М.П. И.а кредит под формата на кредитен лимит в размер на 1 000 лева, който да бъде усвоен чрез кредитна карта DSK MaxiCard, при посочена сметка за целите на картата при месечна падежна дата 20-то число. Прилагат се Общи условия по договор за издаване и обслужване на кредитни карти.

Кредитополучателят е починала на 25.02.2014 г.

На 19.04.2018 г. е сключен Договор за заместване в дълг по Договора за издаване на кредитна карта между ищцовото дружество и наследника Т. И. Т. – син, наречен нов длъжник. По отношение на остатъка от дълга в общ размер на 939,03 лева от които 480,62 лева главница, 353,51 лева – дължими редовни лихви, 69,90 лева – дължими заемни такси, към 19.04.2018 г., като кредиторът се е съгласил новия длъжник да продължи да погасява сумите по реда и останалите условия, предвидени в договора за издаване на кредитна карта. Неразделна част са Общи условия за предоставяне на кредити за текущо потребление.

С нотариална покана чрез Нотариус с рег. № 096 от 25.04.2019 г. длъжникът се уведомява, че поради забава в погасяване на задълженията по договора за заместване в дълг към договора за издаване на кредитна карта, банката обявява същия за предсрочно изискуем, като от датата на получаване на писмото, цялата непогасена главница става дължима и върху нея се начислява лихва в размер на договорения лихвен процент, увеличен с надбавка. Поканата е връчена при условията на чл.47, ал.5 ГПК, което е удостоверено от нотариуса на 17.05.2019 г.

Впоследствие банката пристъпва към принудително събиране на вземанията си, като въз основа на подадено на 12.09.2019 г. заявление е образувано

ч.гр.дело № 1554/2019г. по описа на РС - Димитровград. По същото на 17.09.2019г. е издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от ГПК. С тази заповед е разпоредено длъжникът да заплати на банката претендираните в заявлението суми, а именно: **сумите в размер на 480,62 лева - главница, 491,25 лева** – договорна лихва от 20.08.2017 г. до 09.08.2019 г., **4,53 лева** – обезщетение за забава за периода от 09.08.2019 г. до 11.09.2019 г., **109,90 лева** - дължими такси и несъдебни разноски, ведно със **законната лихва** върху главницата, считано от 12.09.2019 г. до окончателното ѝ изплащане, както и **75,00 лева** деловодни разноски.

За вземането е посочено, че произтича от следните обстоятелства: Договор за издаване и обслужване на кредитна карта с револвиращ кредит, сключен на 28.08.2008 г. сключен с М.П. И.а. Договор за заместване в дълг, сключен с лицето Т. И. Т.. Извлечение от счетоводната книга на банката към 11.09.2019 г. Първоначално договорен размер 1000 лева, падежна дата 20-то число на месеца, дата на изискуемост 09.08.2019 г., поради невнасяне изцяло или частично на минимална сума за револвиране шест поредни месеца. Разноски: внесена ДТ – 25,00 лева и 50,00 лева юрисконсултско възнаграждение по чл.78, ал.8 ГПК – в размер определен от съда.

По изпълнително дело № 878/2020 г. ПДИ и заповедта за изпълнение са връчени от ЧСИ с рег. № 874 при условията на чл.47 ГПК.

По делото е изискана преписката по връчване на нотариалната покана от Нотариус с № 096.

С оглед цялостното изясняване на делото от фактическа страна по същото бе назначена съдебно-счетоводна експертиза. В депозираното в тази връзка заключение, което съдът кредитира като компетентно, обосновано и безпристрастно дадено, се посочва, че на 16.10.2008 г. е издадена кредитна карта, като в периода 21.10.2008 г. до 11.02.2014 г. са усвоявани суми. Съгласно договора за издаване на кредитна карта погасяването на муниланата сума за револвиране на картата става по сметка за автоматично погасяване. , като съгласно чл.42 ОУ клиентът е длъжен да внесе минималната сума за револвиране на падежната дата или в рамките на 15дневния гратисен период. За усвоената част от кредитния лимит се начислява лихва ежедневно върху фактически ползваната сума. За периода от 20.10.2008 г. до 20.03.2014 г. месечните суми са внасяни редовно само с едно закъснение през м.10.2012 г., където е начислена такса от 15,00 лева за нереволвиране. От м.04.2014 г. до м07.2014 г. не е спазван срокаи са начислявани такси. След този период има малко забавяне – не са начислявани такси. От 20.01.2015 г. до 20.05.2015 г. вноските са внасяни редовно и от м.06.2015 г. до м09.2016 г. са внасяни с малко закъснение. От м.01.2017 г. до 01.08.2017 г. включително са постъпвали месечни вноски от наследника, с които са погасявани месечните суми за револвиране. От м.08 до м.12.2017 г. и за м.01.2018 г. са

начислявани такси за нереволвиране, който е различен за различните периоди. Вещото лице посочва допуснатите просрочия и закъснения, както и незаплатени минимални суми за револвиране до 22.01.2018 г. видно от движението по сметка за периода от 16.10.2018 г. до 13.07.2022 г. размерът на непогасената главница към 22.01.2018 г., когато е преустановено плащането по кредита е 480,62 лева. Размерът на непогасената редовна лихва преди и след ТР № 3/2017 г. на ОСГТК: Обявена предсрочна изискуемост – 09.08.2019 г. поради невнасяне на минималната сума за револвиране шест поредни месеца, като датата на последното плащане е 20.01.2008 г. – към тази дата начислена договорна лихва 328,02 лева, а до 09.08.2019 г. – общо 491,25 лева. Размерът на непогасената договорна лихва е начислен правилно, съгласно ТР № 3, а размерът на санкционната лихва /10 %/ след Решение № 3 по калкулатора на НАП за периода от 09.08.2019 г. до 10.09.2022 г. възлиза на 150,74 лева. Осчетоводени са разноси към датата на подаване на заявлението 69,90 лева – такси по кредитната карта, дължими съдебни разноси – 40,00 лева или общо 109,90 лева.

Така изложената фактическа обстановка налага следните изводи:

С предявения в настоящото производство положителен установителен иск с правно основание чл.422 ал.1 вр. чл.415 от ГПК ищецът цели установяване съществуването на вземането, присъдено със Заповед от 17.09.2019 г. за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК, издадена по ч.гр.д.№ 1554/2019г. по описа на РС - Димитровград. Така предявеният иск е допустим, а разгледан по същество - основателен, като съображенията на съда за това са следните:

От събраните по делото доказателства безспорно бе установено възникването и съществуването на твърдяната облигационна връзка между страните, първоначално с предмет издаване и обслужване на кредитна карта с кредитен лимит от 1 000 лв, като в последствие след смъртта на кредитополучателя М.П. И.а, същата е заместена в дълга от сина си Т. И. Т. по силата на Договор за заместване в дълг от 19.04.2018 г., на основание чл.102, ал.1 ЗЗД. Ответникът се е съгласил да продължи да погасява задълженията по реда и останалите условия на Договора за издаване и обслужване на кредитна карта от 28.08.2008 г., определен е общият лихвен процент от 21,95% и ответникът е приел с подписа си и ОУ за предоставяне на кредити за текущо потребление.

След поемане на задължението от ответника Т. И. Т., същият е преустановил плащанията по договора, като не е погасил минималните суми за револвиране на съответното 20-то число от месеца в периода от 20.08.2017 г. до 20.01.2018 г., като забавата относно минималната сума за револвиране от 22.01.2018 г. до 09.08.2019 г. е общо 562 дни.

Не бяха наведени твърдения, нито ангажирани доказателства, че в тази облигационна връзка кредитополучателят е изправна страна – не са налице данни, че

същият е изпълнявал точно задълженията си по договора, погасявайки редовно – в срок и в уговорения размер, дължимите погасителни вноски. Напротив, бе установена липсата на точно изпълнение, като в тази насока са както представените по делото писмени доказателства, така и заключението на назначената по делото съдебно-счетоводна експертиза, неоспорено от страните.

Поради това банката е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, на основание чл.18.2 и чл.19.1 от Общите условия към договора за кредит и е изпратила нотариална покана с изх. № 0836/25.04.2019 г. чрез Нотариус Росен Стоименов с рег. № 096 НК, която покана е връчена при условията на чл.47, ал.5 ГПК вр. чл.47, ал.1 ГПК, след залепване на уведомление на адреса – на металната дворна врата в с.Радиево, след извършените посещения на адреса в периода 03.05.2019 г. – 02.06.2019 г., и неявяване на лицето. В тази връзка по делото е изискана и преписката по връчване на нотариалната покана, от която се установява длъжностното лице извършило връчването. В тази връзка съдът не възприема доводите на назначения особен представител за липсата на доказателства за изпълнение на изискванията по чл.47, ал.1 ГПК.

С оглед липсата на изпълнение на задълженията по процесния договор, за банката е възникнало правото да обяви кредита за предсрочно изискуем. В приложимите към договора Общи условия е предвидено, че допусната забава в плащанията на главница и/или лихви повече от 90 дни, целият непогасен остатък от главницата става предсрочно изискуем, като тези последици настъпват автоматично, а ако законът го изисква – след уведомление до клиента(т.18.2). В тази връзка следва да се има предвид, че предсрочната изискуемост представлява изменение на договора, което настъпва при наличието на две предпоставки: обективен фактор, обусловен от неплащането на част от падежирали вноски или лихви по договор за кредит, и субективен фактор, обективиран в упражненото от кредитора право да обяви кредита за предсрочно изискуем. Обявяването на предсрочната изискуемост по смисъла на чл.60 ал.2 от ЗКИ предполага изявление на кредитора, че ще счита целия кредит или непогасения негов остатък за предсрочно изискуеми, включително и за вноските с ненастъпил падеж, които към момента на изявлението не са били изискуеми. С оглед на така посоченото, моментът, в който настъпва предсрочната изискуемост на кредита, е датата, на която волеизявлението на кредитора, че счита кредита за предсрочно изискуем, е достигнало до длъжника – кредитополучател, и то ако към този момент са били налице обективните предпоставки за изгубване на преимуществото на срока. В настоящия случай бяха установени и двете предпоставки за обявяване на кредита за предсрочно изискуем. С оглед заключението на съдебно-счетоводната експертиза и установената липса на изискуемите съгласно договора плащания, следва да се приеме,

че в съответствие с постигнатата договореност, поради допуснатата забава в плащанията от страна на длъжника, се е осъществил първият елемент от фактическия състав на потестативното право на кредитора на предсрочно събиране на вземанията му по договора. На второ място, бе установен и фактът, че приложеното по делото уведомление за предсрочна изискуемост е достигнало до адресата – същото е връчено по реда на чл.47, ал.5 ГПК.

Поради това банката е упражнила правото си да обяви кредита за предсрочно изискуем, на основание чл.18.2 и чл.19.1 от Общите условия към договора за кредит и е изпратила нотариална покана с изх. № 0836/25.04.2019 г. чрез Нотариус Росен Стоименов с рег. № 096 НК, която покана е връчена при условията на чл.47, ал.5 ГПК вр. чл.47, ал.1 ГПК, след залепване на уведомление на адреса – на металната дворна врата в с.Радиево, след извършените посещения на адреса в периода 03.05.2019 г. – 02.06.2019 г., и неявяване на лицето. В тази връзка по делото е изискана и преписката по връчване на нотариалната покана, от която се установява длъжностното лице извършило връчването. В тази връзка съдът не възприема доводите на назначения особен представител за липсата на доказателства за изпълнение на изискванията по чл.47, ал.1 ГПК.

Кредитът е обявен за предсрочно изискуем от 09.08.2019 г.

В чл.8 от Общите условия е предвидено, че кредитополучателят заплаща на кредитора такси и комисионни, съгласно действащата към датата на събиране на съответното плащане Тарифа на Банка ДСК ЕАД за таксите и комисионните. При невнасяне- с размера им се увеличава дългът. Установен е и конкретния размер на това акцесорно вземане.

По делото безспорно се установи от неоспореното заключение на съдебно-счетоводната експертиза, че към датата на подаване на заявлението по чл.417 от ГПК задължението на кредитополучателя по процесния договор за кредит е било в размер на 480,62 лева - главница, 491,25 лева - договорна лихва от 20.08.2017 г. до 09.08.2019 г., 109,90 лева дължими такси и несъдебни разноски. Ищецът претендира и 4,53 лева обезщетение за забава за периода 09.08.2019 г. до 11.09.2019 г. Експертът е посочил лихвата за забава в този период възлиза на 150,74 лева, но в полза на ищеца следва да се присъди претендираната сума от 4,53 лева.

Неоснователно е възражението на особения представител за погасяване на вземането за главница и лихва за погасено по давност – тригодишна такава, тъй като заявлението е подадено на 12.09.2019 г., непосредствено след обявяване на вземането за предсрочно изискуемо.

В този смисъл следва да бъде постановено решение, с което да бъде признато за установено по отношение на ответника, че дължи горепосочените суми по Заповедта за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 от

ГПК от 17.09.2019г. по ч.гр.д.№ 1554/2019г. по описа на РС – Димитровград.

На ищеца следва да бъдат присъдени и направените по настоящото дело разноси в размер на 905 лева (175 лева – държавна такса, 300,00 лева възнаграждение на особен представител, 330 лева – възнаграждение на вещо лице, 100 лева – юрисконсултско възнаграждение, определено от съда на основание чл.78 ал.8 от ГПК), както и тези по заповедното производство, възлизащи на 75 лева, произтекли от заплатена държавна такса и юрисконсултско възнаграждение, съгласно предоставен списък.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че в полза на „БАНКА ДСК” АД със седалище и адрес на управление гр.София, *****, ЕИК 121830616, представлявано от С.Л.С. – изп.директор и Д.Н.Н.И. -изп.директор против Т. И. Т. от *****, ЕГН ***** съществува вземане за сумите в размер на 480,62 лева (четиристотин и осемдесет лв. и шестдесет и две ст.) - главница, 491,25 лева (четиристотин деветдесет и един лв. и двадесет и пет ст.) – договорна лихва от 20.08.2017 г. до 09.08.2019 г., 4,53 лева (четири лв. и петдесет и три ст.) – обезщетение за забава за периода от 09.08.2019 г. до 11.09.2019 г., 109,90 лева (сто и девет лв. и деветдесет ст.) - дължими такси и несъдебни разноси, ведно със законната лихва върху главницата, считано от 12.09.2019 г. до окончателното ѝ изплащане, за които по ч.гр.д. № 1554/2019 г. на РС-Димитровград е била издадена Заповед за изпълнение на парично задължение въз основа на документ по чл.417 ГПК от 17.09.2019 г. и изпълнителен лист.

ОСЪЖДА Т. И. Т. от *****, ЕГН ***** да заплати на „БАНКА ДСК” АД със седалище и адрес на управление гр.София, *****, ЕИК 121830616, представлявано от С.Л.С. – изп.директор и Д.Н.Н.И. -изп.директор, разноси по ч.гр.д.№ 1554/2019г. по описа на РС – Димитровград в размер на 75 лв.(седемдесет и пет лева) и разноси в настоящото производство в размер на 905 лв.(деветстотин и пет лева).

Решението може да бъде обжалвано с въззивна жалба пред ОС – Хасково в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Димитровград: _____